

Títol: T'ESTIMO. Pseudònim: Pao. Gènere: Poesia. Categoria:D. Edat: 13.

T'ESTIMO

Encara que no sigui mutu,

T'estimo

Encara que no ho sàpigues,

T'estimo

Encara que no te n'hagis adonat,

T'estimo

Encara que no et fixis en mi,

T'estimo

Encara que no em parlis

T'estimo

Encara que no et conegui del tot,

T'estimo

Encara que no ho sembli,

encara i així,

T'estimo.

Títol: Els escacs. Pseudònim: Razzaee Gènere: poesia

Categoria:E Edat: 15

ELS ESCACS

64 quadrats formen el terra,
16 peces per jugador,
a dues bandes una guerra,
un dels dos el guanyador.

Un joc on el racisme no existeix,
el masclisme es posa a l'inrevés,
negres i blanques el mateix,
i la reina més forta que el rei és.

64 quadrats formen el terra,
16 peces per jugador,
a dues bandes una guerra,
un dels dos el guanyador.

Un joc de culte,
que d'edats no parla,
no hi ha cap insult ni maltracte,
i la victòria has de buscar-te-la.

64 quadrats formen el terra,
16 peces per jugador,
a dues bandes una guerra,
un dels dos el guanyador.

Etiquetes

Hola? Ei? Si, tu! Tu, el que m'estàs llegint/escoltant ara mateix. Em pots respondre una simple pregunta? Què és el que esperes de mi ? Una narració fantàstica? Un thriller? Una història dramàtica fins a l'infinit?. Doncs no, això no m'agrada, perquè jo en realitat no vull ser unad'aquestes coses etiquetades, jo només vull ser algú que parli amb tu, de persona a... Redacció!!.

La veritat és que sóc una redacció molt tímida encara que no ho sembli, però tot i així m'encanta trencar aquesta paret que sol haver-hi entre persona i redacció. I tornant al tema d'abans, que he sortit del camí una mica, només una mica... No m'agraden les etiquetes, no, no, no és això, no tinc res en contra d'aquestes simpàtiques etiquetes que tenen els preus dels productes. No, jo feia referència a uns altres tipus d'etiquetes. Faig referència a les etiquetes que es col·loquen a les persones, a la necessitat que tenen molt humans de tenir- ho tot identificat, perquè el desconegut els causa por.

Per exemple, algú ha de ser home o dona, és a dir: si no els identifiquem com alguns d'aquests dos sexes, la incertesa causa inseguretat. Però en aquests moments el que jo dic és: i a tu que t'importa? Si és home o dona, les dues coses, caps de les dues o un extraterrestre? Si no et fa mal a tu, què t'importa? Un moment, un momento de relax que m'estic posant nerviosa.

Calmem-nos, una mica més, vinga... Ja està! Doncs tornem-hi, doncs jo... Jo no sé per on anava... Ah! Sí! Que a tu què t'importa! Bé a tu no, sinó a les persones que etiqueten tothom.

Un altre exemple, que importa si a algú li agraden les dones, els homes o menjar sorra, bé a no ser que..., no, no ens n'anem del tema, continuem.

Oi que a tu no t'agrada que et preguntin sobre la teva vida privada ? Doncs no ho facis tu amb la resta.

Així doncs acabo aquest escrit, que ja toca, la veritat és que una bona persona m'ha fet el favor d'escriure'm, per mi, ja que sóc una redacció i per tant no tinc mans.

Espera't, espera't, un moment m'acabo d'etiquetar tota l'estona com a redacció. NO!!
(Es desperta com d'un malson)

Redacció: Ah! Era tot mentida i no m'he etiquetat.

Esriptora: No, en realitat només t'has desmaiat...

Redacció: Pe-pe-pe-rò (torna a caure rodó)

Esriptora: Doncs suposo que això s'ha acabat i que la fi ha arribat.

Kuakificada

Títol: Si no pateixes, no guanyes. Pseudònim: SM

Gènere: Poesia Categoria: F Edat: 18

SI NO PATEIXES, NO GUANYES.

Era una sensació fantàstica
i alhora un comiat molt dur.
A aquesta banda, hi havia la dona
amb qui vaig viure fins ara.
A l'altra banda, hi havia l'home
a qui volia visitar des de fa molt.

A aquesta banda, hi havia
tots els records de la infància.
a l'altra banda, m'esperaven
més records per viure .

A aquesta banda, hi havia la meva àvia,
amb els ulls vells i plorosos,
que encara volien la meva companyia.
A l'altra banda, hi havia el meu pare,
amb el cor gelat de tanta esperança,
que no podia suportar més la distància.

Enmig, em trobava jo,
atrapada en els meus sentiments.
Incapaç de dir adéu a l'àvia,
de fer esperar més al pare.

Enmig, em trobava jo
absolutament confosa.

Era clar, que havia d'abandonar algú
per guanyar l'altre.

Però aquest algú no només era algú;
era com deixar el meu cor aquí
i anar allà amb l'ànima buida.

SM